λογὰς ὁ ἀποκλεισμὸς ἐνεργεῖται κατ' ἐκείνων οἵτινες ἔχουσι τὰς περισσοτέρας πιθανότητας ἐπιτυχίας.

Καὶ θὰ εἶνε πραγματικὸς ἀποκλεισμὸς δηλαδὴ effectif, αὐστηρὰ ἐπίβλεψις καὶ παρακώλυσις τοῦ εἴσπλου καὶ τοῦ ἔκπλου παντὸς πλοίου εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας. Θὰ ἐπέλθῃ φυσικῷ τῷ λόγῳ σπάνις τροφίμων καὶ ὑπερτίμησις αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τραγικὴν ἀποκτῶσι σημασίαν οἱ περὶ ξηροῦ ἄρτου καὶ λαχάνων λόγοι τοῦ πρωθυπουργοῦ. Τί τὰ ἤθελεν ὁ εὐλογημένος νὰ τὰ προείπῃ! . . .

Τίποτε λοιπόν, ἅμα ὡς προκηρυχθῇ ὁ ἀποκλεισμός, δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ οὔτε ἄρτος, οὔτε λάχανα (μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν κοκκινογουλίων τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου) οὔτε βόες, οὔτε τράγοι, οὔτε... βουλευταί! Βέβαια καὶ ἂν ἐπέλθῃ εἰς τὸν νοῦν τῆς κυβερνήσεως ἡ ἰδέα νὰ συγκαλέσῃ τὴν βουλὴν καὶ ν' ἀποφασίσῃ μετ' αὐτῆς περὶ τοῦ πρακτέου, ἡ σύγκλησις ἀποβαίνει ἀδύνατος ἕνεκα τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Μολονότι πιθανὸν νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τῶν πλοιάρχων τοῦ διεθνοῦς στόλου ἡ δίοδος εἰς τοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους χάρις εἰς τὸν ἐξῆς συλλογισμόν: Οἱ βόες καὶ οἱ τράγοι ἔρχονται διὰ νὰ φαγωθῶσιν, ἐνῷ οἱ βουλευταὶ θὰ ἤρχοντο διὰ νὰ *φάγωσι*.

Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κυκεῶνος τούτου ὁ κ. Δαμασκηνὸς ἐξακολουθεῖ νὰ κόπτηται περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Τήνου, ἐνῷ οἱ Τήνιοι πρέπει νὰ θεωρῶνται εὐτυχεῖς διότι δὲν ἀπέκτησαν ἀκόμη λιμένα, ἀφοῦ ἂν εἶχον τοιοῦτον θ' ἀπεκλείετο ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς στόλου.

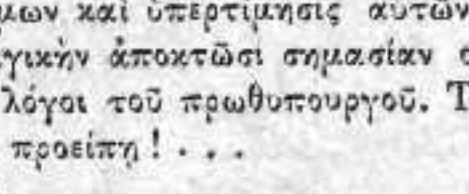

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὅλη ἡ ἐκρυθμότης τῆς καταστάσεως τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, τὰ τελεσίγραφα, τὰ ὑστατόγραφα, οἱ ἀποκλεισμοὶ καὶ αἱ ἐξαγριώσεις, εἶνε προφανῶς ἀποτελέσματα τοῦ πείσματος τοῦ Βίσμαρκ ἐπὶ τῇ ἐν ἀρχῇ διπλωματικῇ ἐνταῦθα ἐπιτυχίᾳ τῆς Γαλλίας. Ὀρθῶς ἑπομένως ἔλεγεν εἷς ὅτι ἔπρεπε νὰ μετονομασθῇ *Πείσμαρκ*.

Προτείνομεν νὰ καταργηθῇ εἰς τὸ ἑξῆς ἐντέλως ἡ συνήθης περὶ τῶν ἀπιθάνων, ἀπιστεύτων ἢ λίαν παραδόξων ἔκφρασις: *Αὐτὸ ἦτον ἀπὸ τἄγραφα*· εἰς τὸ ἑξῆς πρέπει νὰ λέγωμεν: *αὐτὸ ἦτον ἀπὸ τὰ τελεσίγραφα*!

Δεῦτε λάβετε φῶς ἂν θέλετε ἀπὸ τὴν *Πρωΐαν* δια νὰ φωτισθῆτε ἐπὶ τῆς σημερινῆς ζοφερᾶς καὶ ἀλλοκότου καταστάσεως τῶν πραγμάτων. Ἡ συνάδελφος, τῆς ὁποίας ἡ ζήτησις ἔγεινε μεγίστη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, δίδει καθ' ἑκάστην σαφεστάτας νύξεις περὶ τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας διὰ τοῦ συνήθους αὐτῆς καθαρογλωσσικοῦ ὕφους ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰς ἑξῆς περικοπάς:

Ἐκ τοῦ προχθεσινοῦ φύλλου της:

« Ἂν ἀναιρῇ πᾶσαν τὴν εὐθύνην τοῦ *πράττοντος*, ὅταν *πράττῃ* καθ' ὃν χρόνον δὲν ἔχει τὴν πρὸς τὸ *πράττειν* ἐλευθερίαν, *πράττει* δὲ κατ' ἀνάγκην κτλ. ».

Ἐκ τοῦ χθεσινοῦ φύλλου:

« Ἂν εἶχε συμβῇ τι *ἔκτακτον* ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς καὶ ἀπεστέλλοντο στρατιωτικὰ σώματα πρὸς ἐνίσχυσιν, οὐχὶ ἡ διατασσομένη ἐνίσχυσις ἀλλὰ τὸ *ἔκτακτον* τὸ ὁποῖον εἶχε συμβῇ ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς ἔπρεπε νὰ προκαλέσῃ τὴν συγκίνησιν. Ἀλλὰ τοιοῦτον *ἔκτακτον* δὲν εἶχεν ἀναγγελθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ διὰ τοῦτο μόλις βεβαιωθέντες περὶ τούτου ἐσπεύσαμεν δι' *ἐκτάκτου* παραρτήματος... κτλ. ».

Ὁμολογουμένως πολλαὶ *πράξεις* καὶ πολλὰ *ἔκτακτα* συμβαίνουσιν εἰς . . . τὰς στήλας τῆς ***Πρωΐας***.

Λέγεται ὅτι πάλιν συγκαλεῖται ἡ βουλή· καὶ μὲ τὴν νέαν σύνοδον αὐτῆς ἂς ἐνθυμηθῶμεν πάλιν καὶ τοὺς νεαροὺς ῥήτοράς μας.

Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ παρέσχομεν δείγματά τινα τῆς ἰδιορρύθμου ῥητορείας τοῦ ἐκ Πατρῶν εὐέλπιδος νεοτεύκτου βουλευτοῦ κ. Γεροκωστοπούλου.

Εἷς τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν μᾶς διαβιβάζει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὰ ἑξῆς:

« Δὲν εἶνε ἐκεῖνοι, ὧν ἐποιήσατε μνείαν, οἱ πρῶτοι ῥητορικοὶ θρίαμβοι καὶ οἱ πρῶτοι μαργαρίται τοῦ κ. Γεροκωστοπούλου. Πέρυσιν ἀκόμη νομίζω ὑπερασπίζων δίκην τινὰ ἐν τῷ ἐνταῦθα κακουργιοδικείῳ, εἶπε τὸν ἑξῆς, ὅστις ὑποθέτω ὅτι ἰσχύει νὰ ἀμαυρώσῃ ὅλους τοὺς τελευταίους: « Ὅταν, κύριοι, ὁ ΕΡΡΙΚΟΣ Η' ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ἀνέκραξε « *Τὰ πάντα ἀπώλοντο ἐκτὸς τῆς τιμῆς* », εἶχε μέγα δίκαιον. . . . . »!

Λησμονηθεῖσα στρατιωτικὴ ἠχώ:

— Ὁ στρατιώτης ἔχει τὰ μάτια διὰ νὰ βλέπῃ καὶ μόνον διὰ νὰ βλέπῃ καὶ διὰ τίποτε ἄλλο, ἔτσι ὁ κατώτερος ἔτσι καὶ ὁ ἀνώτερος.

Ὡς δεῖγμα τῶν ἐκτάκτων μέτρων εἰς ἃ προβαίνει τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἡ κυβέρνησις, εἷς ἔλεγεν ὅτι τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ συντάγματος εἶχον δοθῇ ἐσφραγισμέναι μυστικαὶ διαταγαὶ εἰς τοὺς μηχανικοὺς τοῦ σιδηροδρόμου, ἐφ' οὗ ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβιβασθῇ!

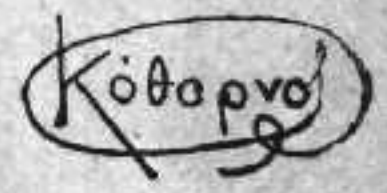

ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ

Λοιπὸν κι' οἱ πρέσβεις ἔφυγαν γιὰ νὰ μᾶς φοβερίσουν
καὶ ὅλους τοὺς λιμένας μας οἱ στόλοι θ' ἀποκλείσουν.
Ἂς κάμουν ὅ,τι ἀγαποῦν ... δὲν μᾶς τρομάζ' ἡ πεῖνα,
μᾶς ἔμειναν τὰ λάχανα καὶ τρῶμε ἀπ' ἐκεῖνα.

Ἀλλ' ὅμως κι' ἂν τὰ λάχανα σωθοῦν τοῦ Δημητζάννη
κι' ἀρχίσῃ πεῖνα καὶ λιμὸς τοὺς Ἕλληνας νὰ δέρνῃ,
ὁ Παππαμιχαλόπουλος καλὰ νὰ εἶνε φθάνει,
κι' αὐτὸς πενῆντα καραβιαῖς κοκκινογούλια φέρνει.